

[Socialministeren.]

hjælp tværtimod at blive formindsket vel snarere vil blive øget med alderen, foreslås det, at man vender tilbage til en ordning svarende til den, der var gældende før folkeforsikringsloven, altså således at de pågældendes rente fortsat skal beregnes efter de for beregning af invaliderente gældende regler.

Under hensyn til de pågældendes alder samt til, at de formentlig for de flestes vedkommende før eller siden ville være blevet berettiget til aldersrente, har man derimod anset det for naturligt, at renten fra det 65. år konteres og refunderes efter aldersrentereglerne.

Med hensyn til de med forslagets gennemførelse forbundne udgifter skal jeg nærmere henvise til bemærkningerne til lovforslaget, hvoraf det fremgår, at det ikke vil være muligt at foretage en skønsmæssig beregning af merudgiften som følge af ændringen i invaliditetsbegrebet, og at merudgiften ved gennemførelsen af de øvrige ændringer skønsmæssigt er anslået til ialt ca. 5,35 mill. kr. årlig.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Samtidig har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg.*

Dette forslag er en følge af forslaget til ændring af folkeforsikringsloven. Som jeg nævnte før, indeholder dette forslag bl. a. en bestemmelse om indførelse af en særlig ydelse til personer, som ikke er invaliderentemodtagere, men som er så svært invaliderede, at de, såfremt de havde oppebåret invaliderente, ville have været berettiget til bistsands- eller plejetillæg i henhold til folkeforsikringslovens § 40, stk. 3. Forudsætningen for at kunne få denne særlige ydelse er, at man, bortset fra erhvervsevnenes nedsettelse i det i folkeforsikringslovens § 38, stk. 1, fastsatte omfang, opfylder betingelserne for at få invaliderente, herunder at man altså er invalideforsikret.

Med hensyn til personer, som ikke har kunnet invalideforsikres, men som iøvrigt opfylder betingelserne for at oppebære invaliderente, er der som bekendt i forsorgslovens §§ 247—248 givet nogle særlige bestemmelser, hvorefter der til sådanne personer kan ydes en underholdshjælp svarende til invaliderenten. Hjælpen kan dog ikke ydes, såfremt de pågældendes indtægt eller formue ligger over sygekassegrænserne.

Efter den sammenhæng, der hidtil har bestået mellem reglerne om invaliderente

og reglerne om hjælp til de ikke-invalideforsikrede kronisk syge, har man fundet det rimeligt, at den foreslåede særlige ydelse til svært invaliderede forsikrede personer også skal kunne ydes til sådanne ikke-invalideforsikrede personer, som ville have kunnet få underholdshjælp efter forsorgslovens §§ 247—248, såfremt deres erhvervsevne havde været nedsat i det foreskrevne omfang.

Det foreliggende lovforslag tilsigter at tilvejebringe hjemmel herfor.

Idet jeg iøvrigt skal henvise til bemærkningerne til forslaget og til udvalgsbetænkningen, hvori også denne ændring er omtalt, skal jeg ligeledes anbefale dette forslag til hurtigt og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Fibiger* til ministeren for offentlige arbejder.

Hvad er begrundelsen for, at de gamle privatbanepensionister endnu ikke har fået udbetalt den dem tilkommende efterbetaling?

Fibiger: Jeg rettede i juni måned et lignende spørgsmål til den højtærede minister angående de gamle privatbanepensionister og fik også svar dengang. Mit spørgsmål er ligelydende med det, jeg stillede dengang med undtagelse af, at jeg har indskudt det lille ord „endnu“. Der er nu gået et halvt år, siden der her i tinget i marts måned blev truffet beslutning om, at de gamle privatbanepensionister skulle have en efterbetaling, så jeg synes, det var på tide, de fik det beløb, de har tilgode. Jeg ved, at der er en del privatbanefunktionærer ved forskellige baner, som har fået beløbene udbetalt, men en del er endnu tilbage, og jeg synes, det er en meget langsom forretningsgang, man har, når man skal være så mange måneder om at regne ud, hvor meget de pågældende skal have i efterbetaling af deres pension. Jeg vil derfor rette den appel til den højtærede trafikminister, at arbejdet hurtigst muligt kan afsluttes, således at de sidste af pensionisterne kunne få pengene i hvert tilfælde inden jul. Når sådanne gamle mennesker har fået at vide, at forslaget er vedtaget, så sidder de og venter uge efter uge på at få de penge, de trænger så hårdt til.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Det af det ærede medlem